

DEN ALLOM BEHAGLIGA STADEN – OM GOD STADSPLANERING

Under denna rubrik höll föredragets stadsarkitekten Hans Åkerlind en mycket uppskattad föreläsning i regi av Föreningen Byggnadskultur i Umeå.

Aktiviteten hölls på Cafe Station vid lunchdags i tisdags. Närmare 70 personer hade bänkat sig bakom lunch- och fikaporslinet i stora salen.

De fick höra en mycket engagerad kunskapsöverföring om hur den goda staden bör vara uppbyggd. Stadens planering bör t ex utgå från arbetsplatser och bostäder. Det bör således inte ta längre tid än ca 30 minuter mellan bostad och arbete med allmänna kommunikationsmedel. Detta går att genomföra i Umeå om stadens storlek begränsas till 150.000 invånare. 200.000 blir för mycket för den behagliga staden.

Hans Åkerlind gjorde sig till tals för att återigen införa trådbussarna. Ur en mängd skäl: miljö, tystare än andra kommunikationsmedel, elen kan tas från miljövänlig el, bussarna kunde designas i Umeå, likväl kunde forskningen om detta kommunikationsmedel försiggå i staden.

Avslutningsvis kommenterade Hans Åkerlind förslaget till Konstnärligt Campus, som han inte hade så mycket positivt att säga om.

Varför bygga för utsikten både från norr och över älven från Tegs-sidan? Varför placera ett stort hus direkt framför Konsthögskolan? Varför bygga ett stort kontorshus på denna smala tarm mellan gatan och älven?

Var finns parkeringsplatserna? Varför gränder - främmande för Umeå?

Varför förstöra strandpromenaden? Hur tar man hand om gående och cyklister från Ön? Vad göra åt det bilkaos som uppstår när Strandgatan smalnar av?

Således en uppfriskande föreläsningen om planeringen av Umeå som gav Hans Åkerlind en lång och uppskattande applåd.

Berndt-Ola Lundström